

14/06/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ดวงวิญญาณคือสารที่ขับขีพาหนะของร่างกายนี้
กระทำการกรรมในสำนักของการเป็นสารดีแล้วลูกจะละทิ้งสำนักที่เป็นร่างของลูก

คำถาม: วิธีการพูดของบาบาแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากวิธีการพูดของมนุษย์อย่างไร?

คำตอบ: บาบาพูดในฐานะสารดีของพาหนะนี้ และท่านพูดกับเพียงดวงวิญญาณเท่านั้น ท่านไม่ได้เห็นร่างกาย
มนุษย์ไม่ได้คิดว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาก็ไม่ได้พูดกับดวงวิญญาณ นี่คือการฝึกฝนที่ลูกๆ ต้องมี
แม้แต่ขณะที่มองดูรูปที่ละเอียดอ่อนหรือรูปที่มีตัวตนของใครบางคนก็อย่าได้เห็น
มองเห็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ปราศจากร่างผู้เดียว

เพลง: ท่านคือแม่และพ่อ...

โอม ซานติ ได้มีการอธิบายความหมายของคำว่า “โอม ซานติ” แก่ลูกๆ อย่างง่ายดายที่สุด
ทุกประเด็นนั้นลูกทำให้ง่ายเพื่อที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกอย่างง่ายดาย ลูกกำลังเตรียมการเพื่อไปสถานที่ใด?
เพื่อยุคทองซึ่งเป็นที่รู้ว่าเป็นสถานที่ของการหลุดพ้นในชีวิต วิญญาณปีศาจร้ายของราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่น เมื่อใครบางคนโกรธ
ก็กล่าวได้ว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในคนนั้น ความหมายของโยคะก็คือให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำดวงวิญญาณสูงสุด(พระเจ้า)
นั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างของฉัน ดวงวิญญาณ, สารดีกำลังนั่งอยู่ในร่างกายซึ่งเป็น พาหนะของลูกแต่ละคน
พาหนะทำงานด้วยพลังของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า
ลูกๆ รู้แล้วว่าเวลานี้บารัตคือดินแดนของความทุกข์ ช่วงเวลาหนึ่งที่แล้วมา เมื่อมีรัฐบาลที่มีอำนาจก็เป็นดินแดนแห่งความสุข
ผู้ทรงอำนาจได้ก่อตั้งอาณาจักรของเหล่าเทพขึ้นในบารัต มีศาสนาเดียวเท่านั้น 5,000 ปีก่อนวันนี้
อย่างแน่นอนที่ศาสนาเดียวนั้นได้เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นพ่อผู้ที่ได้ก่อตั้งอาณาจักร
ลักษมีนารายณ์ต้องเคยได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อ ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้ไปรอบวงจรของ 84ชาติเกิด
เพียงชาวบารัตเท่านั้นที่ผ่านวรรณะเหล่านั้น หลังจากสกลสูตรก็มีสกลบรรพรมินที่สูงส่งที่สุด
สกลบรรพรมินหมายถึงทายาทที่เกิดจากปากของบรรพมา บรรพมื่นอื่นๆ ถือกำเนิดจากกิเลส พวกเขาไม่สามารถพูดได้ว่า:
เราเป็นทายาทที่เกิดจากปากของบรรพมา แนนอนที่ประชาชนิบบาบรรพมาต้องได้นาลูกๆ ของท่านมาเลี้ยงดู
ลูกๆ รู้ว่าบารัตเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตลอดไป
อย่างแน่นอนที่ท่านมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ในยุคทองจะไม่มีคำพูดใดๆ เช่น “คงาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์”
เพราะนั่นก็คือโลกที่บริสุทธิ์ ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ไม่มีดวงวิญญาณบาปใดที่นั่น
ขณะที่ในยุคเหล็กไม่มีดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ใด ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญคือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์
เพียงในบารัตเท่านั้นที่มีการทำบุญและให้ทานอย่างมากมาย ในเวลานี้เมื่อพ่อมา ลูกส่งเวรตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อท่าน
ชั้นยาสซีทั้งบ้านและลูกๆ ของเขาไป ในขณะที่ที่นี้ลูกพูดว่า: บาบาทุกสิ่งเป็นของท่าน
ท่านได้ให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเราในยุคทอง แต่แล้วมายาได้ทำให้พวกเราไร้ค่าเช่นเปลือกหอย
เวลานี้ดวงวิญญาณนี้ได้อยู้อย่างไม่บริสุทธิ์ จิตใจ ร่างกาย ทรัพย์สินสมบัติ ทุกสิ่งนั้นไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนั้นเริ่มต้นด้วยความบริสุทธิ์
และแล้วต่อมาหลังจากที่ไต้หวันไปรอบวงจร พวกเขาได้อยู้อย่างทาโมประธาน เป็นเครื่องประดับปลอม
ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของพวกเขาก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ แนนอนที่มนุษย์ต้องผ่านสถานภาพที่เป็นทองและเงิน ฯลฯ มีการร้องเพลงว่า
ท่านคือแม่และพ่อ ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้าลักษมีและนารายณ์และร้องสรรเสริญเช่นนี้ แต่พวกเขามีบุตรสาวเดียวและบุตรชายเดียวเท่านั้น
ความสุขของราชาราชินีเป็นเช่นไร ความสุขของลูกๆ ของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น ทุกคนที่นั่นมีความสุขอย่างมาก
เวลานี้พวกเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายที่ 84 ชาติของพวกเขา และกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมาก บาบาพูดว่า
พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าดวงวิญญาณ, สารดีกำลังนั่งอยู่ในพาหนะนี้
ก่อนหน้านี้สารดีนี้เคยเติมเปี่ยม 16 องค์ เวลานี้ไม่มีองค์ใดๆ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: พวกเราปราศจากคุณธรรม
ได้โปรดมีเมตตาต่อเราเถิด! ไม่มีใครมีคุณธรรมใดเลย ผู้คนไปอาบในคงคาเพราะพวกเขาได้อยู้อย่างไม่บริสุทธิ์
พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้นในยุคทองถึงแม้ว่าเป็นแม่น้ำเดียวกัน ใช่ สามารถกล่าวว่าในเวลานั้นทุกสิ่งสาโทประธาน ในยุคทองแม่น้ำสะอาดมาก
ไม่มีขยะใดๆ ในแม่น้ำเหล่านั้น มองดูว่ามีขยะมากมายเพียงไรที่นี้! สิ่งสกปรกทั้งหมดไหลลงสู่มหาสมุทร สิ่งต่างๆ
เช่นนั้นเป็นไปไม่ได้ในยุคทอง ไม่มีกฎใดที่จะทำให้สิ่งใดๆ ไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่ออธิบาย: นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน
การละเล่นกำลังจะสิ้นสุด ชิดจำกัดของละครนี้คือ 5000 ปี ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนอธิบาย ท่านไม่มีตัวตน สูงสุดเหนือสิ่งใด
และท่านอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด เราทั้งหมดลงมาจากอาณาจักรสูงสุด ในเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และละครกำลังจะจบสิ้น
และแล้วประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอีกครั้ง กิตะและคัมภีร์ที่มนุษย์อ่านทั้งหมดนั้นกำเนิดขึ้นในยุคทองแดง ความรู้สูญหายไป
ไม่มีใครสามารถสอนราชาโยคะได้ ผู้คนเพียงแต่เฝ้าเขียนหนังสือเป็นอนุสรณ์แต่ผู้ก่อตั้งศาสนา
พวกเขาเองก่อตั้งศาสนาของพวกเขาและกลับมาใช้ชาติเกิด แต่หนังสือของพวกเขาถูกเขียนขึ้นภายหลังเพื่อเป็นอนุสรณ์
ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาและแล้วนั่งในพาหนะนี้ ไม่ใช่เรื่องของพาหนะที่เป็นม้าหรือราชรถ
ท่านเข้ามาในพาหนะเกาธรรมา ท่านเป็นสารดี มีคำกล่าวว่บรรพมาภุมารและบรรพมาภุมารคือทายาทที่เกิดจากปากของบรรพมา

บราห์มานี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน พ่อตัวท่านเองพูดว่า: พ่อมาและกลายเป็นสารถิของพาหนะนี้ พ่อให้ความรู้แก่ผู้นี้ พ่อเริ่มกับผู้นี้ พ่อให้โหของน้ำทิพย์แก่ผู้เป็นแม่ ผู้นี้ก็เป็นผู้เป็นแม่ด้วย ผู้นี้ได้ยินก่อนแล้วลูกก็ได้ยิน พ่ออยู่ในผู้นี้ แต่พ่อควรจะพูดกับใคร? พ่อหนึ่งทีและพูดกับดวงวิญญาณ ไม่สามารถมีนักปราชญ์ใดที่จะนั่งและพูดกับดวงวิญญาณในวิธีนี้: “พ่อคือพ่อของลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อก็ไม่มีตัวตนด้วย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่อไม่ได้สร้างนรก มายาเป็นผู้สร้างนรกนี้” พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้สร้าง ดังนั้น แนนอนที่พ่อเพียงจะสร้างสวรรค์เท่านั้น ลูกๆ ชาวบารัตเคยเป็นชาวสวรรค์ เวลานั้นลูกได้กลายเป็นชาวนรก ราวันได้ทำให้ลูกเป็นชาวนรก เป็นเพราะดวงวิญญาณได้เริ่มทำตามการกำหนดของราวัน ในเวลานี้ลูกทำตามการขึ้นของราม ชีพบาบาผู้เดียวที่สูงส่งทั้งสองทาง บาบาริบายว่า: เวลานั้นบทบาทของทุกคนได้มาถึงจุดจบ เมื่อทุกดวงวิญญาณจะมารวมตัวกัน เมื่อทั้งหมดได้ลงมาจากเบื่องบนแล้ว การเดินทางกลับก็จะเริ่มต้นและแล้วการทำลายล้างจะเริ่มขึ้น เวลามีศาสนาขับไล่กันไม่ถวนในบารัต เพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้นที่ไม่คงอยู่ ไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นเทพ ผู้คนร้องสรรเสริญเหล่าเทพด้วยการพูดว่า พวกเขาเห็นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม และแล้วพวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ อาณาจักรของราวันเริ่มต้นตั้งแต่ยุคทองแดง อาณาจักรของรามคือกลางวันของบราห์มา และอาณาจักรของราวันคือกลางคืนของบราห์มา แล้วเมื่อใดที่พ่อจะมา? ท่านจะมาเมื่อกลางคืนของบราห์มาจบลง เป็นเมื่อท่านเข้ามาในร่างของบราห์มานี้ที่บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านปากของบราห์มา และท่านก็สอนราชาโยคะแก่บราห์มินเหล่านี้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำภาพลักษณ์ที่มีตัวตน ภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อน หรือแม้กระทั่งภาพลักษณ์ที่ไม่มีตัวตน มีการให้เป้าหมายนี้แก่ลูกแล้ว ผู้คนจะมองดูรูปภาพเสมอและจดจำรูปภาพเหล่านั้น บาบาริบายว่า: หยุดมองดูที่ภาพลักษณ์เหล่านั้น สิ่งนั้นเป็นหนทางปกติ เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับไปกับพ่อ มีการะของบาปบนศีรษะของลูก ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบาป เป็นไปไม่ได้ที่บาปจะได้รับ การปลดปล่อยในกรุงชังของครุฑในแต่ละชาติเกิด บ้างก็ได้รับการปลดปล่อยแต่บ้างก็ยังคงหลงเหลืออยู่ เวลานั้นพ่อได้มาอย่างเป็นผู้นำทาง ในเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังทำตามการกำหนดของมายา พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้สร้างสวรรค์ ภารกิจของพ่อคือการเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ในสวรรค์มีอาณาจักรเดียวศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีการแบ่งแยกใดๆ ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น แล้วราวันมาภายหลังและแย่งอาณาจักรไปจากลูก ในเวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาที่หาไม่ประจักษ์เช่นหิน ในยุคทองทั้งหมดเป็นผู้มีเทพปัญญา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ให้โยคะของสติปัญญาของลูกผูกพันอยู่กับเบื่องบนนั้น: จดจำสถานที่ที่ลูกต้องกลับไป จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำใครอื่น ท่านถือจักรพรรดิที่แท้จริง ผู้เดียวที่พูดสัจจะ ดังนั้นลูกไม่มีความจำเป็นต้องจดจำภาพลักษณ์ใด ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำภาพลักษณ์ของชีวานี้ เพราะชีวานี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นจริงๆ เช่นที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก บาบาริบายว่า: ท่านเองเดียวกันพ่อก็ได้ใช้พื้นที่น้อยนิดด้วยและนั่งถัดจากดวงวิญญาณนี้ พ่อกลายเป็นสารถิและให้ความรู้กับผู้นี้ ดวงวิญญาณของผู้นี้ไม่มีความรู้ เช่นที่ดวงวิญญาณนี้, สารถิพูดผ่านร่างกาย ท่านเองเดียวกันพ่อพูดด้วยอวัยะเหล่านี้ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถอธิบายได้อย่างไร? บราห์มาเป็นที่ต้องการอย่างแนนอนสำหรับการสร้างบราห์มิน นี่คือนบราห์มาผู้ที่ต่อมากลายเป็นนารายณ์ เวลานั้นลูกคือลูกๆ ของบราห์มา และแล้วต่อมากลางจะเข้าไปสู่สุริยวงค์ ราชาวงศ์ของตรีนารายณ์ ปัจจุบันลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนข้นแค้นอย่างที่สุด ผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน พวกเขาเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ลิงมีกิเลสทั้ง 5 ที่รุนแรงอย่างยิ่ง ลิงมีกิเลสเช่นนั้นของตัณหาและกิเลสและความโกรธ ฯลฯ อย่าได้ถามเลย! เมื่อลูกของพวกลิงตาย ลิงเหล่านั้นก็ไม่แม้กระทั่งปล่อยวางจากกระดูกของลูกมัน มนุษย์เองก็เป็นเช่นนั้นในทุกวันนี้ด้วย หากลูกตายพวกเขาก็เฝ้าแต่ร้องไห้เป็นเวลา 6-8 เดือน ความตายก่อนเวลาอันควรไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง และไม่มีใครร้องไห้ ไม่มีปิศาจที่นั่น เวลานั้นพ่อกำลังพูดกับลูกๆ ว่า ดูแลเอาใจใส่บ้านและธุรกิจของลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านแสดงความมหัสจรรย์เช่นที่แม้กระทั่งชั้นยาสก็ไม่สามารถที่จะทำได้ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สอนการสละละทิ้งที่สาโทประจักษ์นี้ พ่อพูดว่า: ทั้งโลกกำลังกำลังจะจบสิ้นในขณะนี้ เหตุนี้เองลูกต้องจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อสิ่งนั้น ทุกคนต้องกลับบ้าน พร้อมกันกับร่างกายให้ล้มทุกสิ่งอื่นที่เก่า ให้กิเลสทั้ง 5 แก่พ่อ หากลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ลูกจะไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ ทำสัญญากับบาบาสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้ ความบริสุทธิ์ของลูกจะอยู่อย่างถาวรในอนาคต ด้วยการสลักในยาพิชถึง 63 ชาติเกิดลูกได้อยู่อย่างสงบปรองดองสันติสุข ลูกได้ล้มการกระทำและกรรม (ศาสนา) ของลูก ลูกเฝ้าแต่พูดถึงศาสนาฮินดู พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงไม่เข้าใจว่าบารัตเคยเป็นสวรรค์? ลูกเคยเป็นเทพ พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูก แต่แล้วลูกก็พูดว่าภุชณะได้สอน ภุชณะเป็นพ่อของทั้งหมด เป็นผู้สร้างสวรรค์นั้นหรือ? พ่อหนึ่งไม่มีตัวตน เป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ แต่ลูกพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกได้ปะปนแม่แต่ชีวานี้และช่างก้า ชีวานี้คือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูด: พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพเท่านั้น ผู้ที่ทำการก่อตั้งต่อมากจะปกครองอาณาจักรเช่นลักษมีและนารายณ์ รูปคู่ของวิษณุ คำว่า “ไวชนาฟ” (บริสุทธิ์, มั่งสิริ) นั้นเป็นคำที่มีรากกำเนิดมาจากคำว่า “วิษณุ” เวลานั้นทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป ที่นั่นพวกเขาไม่ได้ใช้ดาบของตัณหาและทำให้กันและกันบาดเจ็บ เพียงสักครูเดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ผู้อื่นทั้งหมดทำให้ลูกจมน้ำ เป็นเพราะความใกล้ชิดของยุคแห่งการบรรจบพบกันกับสวรรค์ พวกเขาได้นำเรื่องราวของนรกเข้าไปสู่สวรรค์ ในความเป็นจริง คันส์และราวัน ฯลฯ ทั้งหมดคงอยู่ที่นั่นในเวลานี้ พวกเขาไม่สามารถคงอยู่ที่นั่น พวกเขาแสดงให้เห็นสารถิในพาหนะ ในขณะที่ในความเป็นจริงคือพาหนะซึ่งเรียกว่านันทิกัน (วัวตัวผู้) และบัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) ลูกทั้งหมดคืออรชุน และลูกได้รับการบอกว่า: พ่อได้เข้ามาสู่พาหนะนี้เพื่อจิตใจลูกให้อาชนะมายาในสนามรบ ไม่มีราวันในยุคทองและเขาไม่ได้ถูกเผา พวกเขาจะเฝ้าแต่เฝาราวันจนกระทั่งการทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่ว่าความยากลำบากมากมายเพียงใดก็ตามที่จะเกิดขึ้น แนนอนที่พวกเขาต้องเฝาราวันในวันดาชรา และแล้วซุมทุมราวันก็จะถูกทำลายในที่สุด ผู้ประทานครการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสคือผู้เดียวเท่านั้น เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่สามารถมีมนุษย์ใดประทานครการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่มนุษย์ได้ อาณาจักรนี้ก็ครอบคลุมทั้งโลกและศาสนาอื่นๆ ก็ไม่ได้คงอยู่ เวลามีศาสนาทั้งหมดอยู่ที่นั่นยกเว้นศาสนาเทพ ซึ่งกำลังได้รับการก่อตั้งอยู่ขณะนี้

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- พร:** พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง และเอาชนะอุปสรรคต่างๆ โดยการพิจารณาอุปสรรคเหล่านั้นว่าเป็นเกม ด้วยสำนึกของ “ไม่มีอะไรใหม่”

แต่อุปสรรคเหล่านี้ให้ประสบการณ์ของสิ่งที่เป็นไปได้ไม่เป็นไปได้ได้ สำหรับดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์

ละครแสดงให้เห็นเกมและความสำเร็จทั้งหมดด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***